

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Claudii Fleury, Presbyteri, Prioris Argenteliae Et Reg.
Christianiss. A Confessionibus Institutiones Juris
Ecclesiastici**

Fleury, Claude

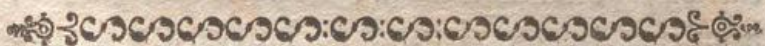
Moguntiae, 1760

VIII. De reliquiis, vasis & libris sacris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67899](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67899)

his peccatum; asyla omnia in Francia cum in caussis civilibus, tum in criminalibus, sublata sunt, simulatque arrestum decernitur^s. In Italia tamen & in Hispania etiamnum viget hæc immunitas localis: præter quam suppetit realis quoque & personalis, illa bonorum, hæc personarum ecclesiasticarum: de quibus part. I. dictum.

- 1) C.6. X. de immun. eccl. C.17. p.4. c.6.7.8. &c.
- 2) C.23. q.8. c.28. ex concil. Sardic. an.347.
- 3) L.3. C. Tb. de his qui ad eccl. confug. tom.3. Conc. p.1233. hist. eccles. l.25. n.32. l.29. n.26.
- 4) Exod. XXI. 14. 5) Statut. 1539. art.166.

C A P. V I I I.

DE RELIQUIIS, VASIS ET LIBRIS SACRIS.

I.

RES in ædibus sacris asservatæ vel ita comparatæ sunt, ut a laicis tangi non possint, vel ad divinum cultum dumtaxat sint destinatæ. Res sacre

II. QUAE a solis presbyteris tractari possunt, sunt *eucharistia*, & *sacrum oleum*; sive id sit chrisimatis, sive infirmorum, sive catechumenorum. Quod oleum die viridium inter sacrum ab Episcopo consecratur, & præstituto die ac loco a pastoribus accipitur, qui veteris reliquias luminaribus Ecclesiæ affundunt, & recens vasis minimum stanneis asservant^r. Huc quoque sanctorum pertinent reliquiæ, vasa sacra, ut *calices* & *scutella*, quæ a solis clericis tractantur.

debent esse argenteæ vel saltem stanneæ, sacro oleo ab Episcopo consecratæ: nec non lintea altaris ab Episcopo vel mandatario presbytero benedicta². Quæ cuncta non nisi clericis, minimum subdiaconis, quadam sacramentorum reverentia, tangenda sunt.

1) c.4. D.95. c.1. X. de custod. eueb.

2) Pontif. Rom. pars. II.

crucis,
imagines
sancto-
rum.

III. BENEDICUNTUR etiam *mappa* ac omne altaris instrumentum, amictus, humerale, cinctura, manipulus, stola, casula, tunica, vestis dalmatica; crucis quoque, & imagines beatæ virginis & sanctorum, quæ publicæ adorationi exponuntur. In quibus curandum Episcopo, ne quæ sint mutilæ, aut indecoræ, quæ scandalum dare possint; neve exponantur non approbatæ; proposita earum utilitate, quæ consistit in eo, ut vel *opus redemptionis* ob oculos, vel *sanctorum virtutes* ad imitandum nobis proponantur¹. Benedicuntur & capsulæ reliquiarum, inter preces, quibus flagitur, ut præsentibus reliquiis fideles sint a dæmonum insidiis, cunctisque tuti periculis cum spiritualibus, tum corporalibus.

1) Concil. Trid. sess. 25. fin.

reliquiæ,

IV. RELIQUIÆ antiquæ *extra capsam* non sunt ostendendæ, nec recens inventæ venerandæ, nisi prius auctoritate Episcopi ejusque consilii fuerint approbatæ¹. In omnibus videndum, ne quæstui habeantur, vel commissionibus, tripudiis & profanis lætitiæ demonstrationibus dedecorentur².

Sancti novi non absque auctoritate *Romana Ecclesie*, prævioque rigido testium & documentorum examine³, quod iudicium *canonizatio* audit, colendi sunt.

- 1) C. 2. X. de reliq.
- 2) Concil. Trid. sess. 25. C. 2. X. de reliq.
- 3) C. 52. X. de testib. C. 1. de reliq.

V. OMNIVM autem rerum, quæ in ^{campana-} ^{na.} Ecclesia sunt, nulla solemnius benedicitur, quam campanæ¹. Cantantur plures psalmi, quibus partim auxilium divinum imploratur, partim Deus celebratur. Episcopus vel presbyter eas aqua benedicta lavat, iterumque atque iterum oleo infirmorum & chris-matis inungit, suffitque thure & myrrha. Precibus explicatur campanarum usus in excitanda fide-
lium devotione, in repellendis dæmonum in-
sidiis, & in tempestatibus dissipandis.

- 1) Pontif. Rom. de campan. benedic.

VI. IN Ecclesiis porro sunt vestes sa- ^{vestes.} cerdotales, pluvialia, altarium tegumenta varii coloris pro diversitate ministrorum & altarium: item libri hymnorum, veluti psalteria, antiphonaria, gradualia, processionalia, lectionaria, seu breviaria, missalia, ritualia vel manualia. Libri veteris & novi Testa-
menti olim in sacristia ad usum missaticum asservabantur; sed hodie in habitationibus presbyterorum. Sunt autem libri isti, ex ^{libri sacri.} traditione Ecclesiæ catholicæ, sequentes: Et veteris Testamenti quidem Mosis Pentateuchus, scilicet Genesis, Exodus, Leviticus, Numeri, Deuteronomium; Josua; Judices;

Ruth; Quatuor libri regum; duo Paralipomenon; Esdras; Nehemias; Tobias; Judith; Esther; Job; Psalterium CL. hymnorum; Proverbia Salomonis; Ecclesiastes; Canticum; Sapientia, Ecclesiasticus; Quatuor prophetae majores, nimirum Jesaias, Jeremias cum lamentationibus & Baruch, Ezechiel, & Daniel; Duodecim minores, videlicet, Hoseas, Joel, Amos, Abadias, Jonas, Michas, Nahum, Habbacuc, Zephania, Haggai, Zacharias, Malachias; Prior & posterior Maccabæorum. Novi Testamenti: quatuor Evangelia Matthæi, Marci, Lucæ, Joannis; Acta Apostolorum; Epistolæ Pauli XIV. una ad Romanos, duæ ad Corinthios, una ad Galatas, una ad Ephesios, una ad Philippenses, una ad Colossenses, duæ ad Thessalonicenses, duæ ad Timotheum, una ad Titum, una ad Philemonem, una ad Hebræos; Epistola Jacobi una; Petri duæ; Joannis tres; Judæ una; Apocalypsis.

eorum
versio la-
tina.

VII. QUUM officium divinum *latina lingua* inter nos peragatur, præ ceteris electa fuit *versio*, quæ vocatur *vulgata*, inde a sæculo VII. fidelium manibus trita, & pro *authentica* declarata, h. e. ut ea inter sacra, orandum, prædicandum, disputandum, cunctosque actus publicos, adhibeatur, ita ut nemo eam, tamquam aliquid, quod fidei & moribus adversum continentem, rejicere possit. Nihilominus Ecclesia agnoscit veteris Testamenti versionem græcam, qua Ecclesiæ orientales utuntur; neque industriam eorum, qui textum originalem pro suo quisque modulo rimantur, condemnandam censet.

VIII. SED versiones in linguas vernaculas inde a sæculo XIII. suspectas habuit ^{damnata vernaculis.} Ecclesia, eo quod Albigenſes aliique hæretici, ſpreta auctoritate Eccleſiæ, divinos libros ad ſuos ſenſus detorquendos ſibi ſumſerunt ¹. Unde Episcopis mandatum, ne promiſcuum talium verſionum uſum cunctis permittant, niſi qui a paſtoribus idonei reputentur ad fructum ex eis percipiendum: nec ulla nova verſio ſine Episcopii auctoritate divulganda ².

1) *Conc. Tolof. 1229. c. 14.* 2) *De libr. prohib. reg. 4.*

C A P. IX.

D E S E P U L T U R I S.

I.

CADAVERA fidelium, qui in communionē ^{in terra ſancta.} Eccleſiæ deceſſerunt, quoad ejus fieri poteſt; in terra ſancta in cœmeteriis vel prope Eccleſias ſepelienda ſunt, ut eorum propinqui & alii fideles, quoties ad ea ſacra loca veniunt, nec non ſancti, qui in iis adorantur, pro eis domino preces fundant ¹. Cœmeterium propterea benedicendum hoc modo: Episcopus, poſtquam in eo quinque cruceſ ſolo defixit, ad potiorem in genua proſtratus, Litanias recitat, totum locum aqua benedicta adſpergit, pſalmis pœnitentialibus recitatis, & coram ſingulis crucibus preces effundit, quibus ſpes remiſſionis peccatorum & beatæ reſurrectionis ingeminatur.

1) *C. 13. q. 2. c. 17.*